

له چاپکراوه کانی کۆزی زانیاری کورد

مه وله وئی و سروشت

عهلی شیخ عومهر قهره داغی

چاپخانه ی کۆزی زانیاری کورد

بغداد - ۱۹۷۸

MAWLAWI.KRD

من مطبوعات مجمع العسلي الكروي

مولوي والطبيعة

علي الشيخ عمر القره داغي

مطبعة المجمع العسلي الكروي

بغداد - ١٩٧٨

بى گومان سروشت چراى روناكى دلى شاعيره وسهرچاوهى ئيلهام و
بزوينهري ههست و سۆزيتى *

ئەو شاعيرهى كه چاوى به ديمه ئىكى ناچوردا هه لپيناين و له
سروشتيكى وشك و برنگ و توند و تيزا ژياييت جورى ههست كردنى
به رانبهريان ئالوز و نه گونجاوه و ، له دوژمنايه تى و بيزارييه وه نزيكتره
تا دوستى و هوگرى *

دياره ئەم جوره شاعيرانه يا ههر سروشت و پهيوه ندييه كانى دهخه نه
پشت گوئى و كه متر خويانى له گه لدا خهريك دهكەن ، وه يا ئە گەر
وهسفى يا ههر جوره ههستيكي ترى به رانبه ر دهر بزن زهنگ و تامى
زوبرى ده دات ئە گەر سه راسه ر دوژمنايه تى دهر نه برى *

ئاشكرايه شاعيرانى كورد به شيويه كى گشتى له م ههست و نهسته
ئالوزه وه دورن و زور تا كه م سروشت په روه ريبان لى به دى ده كرى ، به
هوئى رهنگينى و رازاوه بى ديمه نه كانى كوردستان و به فه رى دهشت و
چيا كانيه وه *

شاعيرانى سروشت په روه ريش وه نه بى يه كسان بن له جور و قولتى و
گه رمى ههستى سروشت په روه ريده ، چونكه ئەم ههسته چهند شيويه كه
ده گرينه وه *

جوړيکيان ههست کردن به سروشت وهکو تابلویه کی ره نکین و
نیگاریکی نه خشاو و سه رنج راکیش ، یا وهکو شتیکی به سؤد و به که لک
و خوش بو بون کردن ، یا چه شتن یا بیستن ۰۰۰

زوربه ی شاعیران لیره دا نه وهستن و تی ناپه زن • ده یانینی که
وه سفی دیمه نیکی سروشتی به هار ، یا باخچه یه لک یا هر دیمه نیکی جوانی
تر بکه ن له وه دهر ناچن که ههستی خو یان دهر بز ن به رانه ر به جوانی و
بون خوشی گول ،

به تینی چریکه ی بلبل ،

ره نگا وره نگی میوه و خوشی یان ،

یا شاهه نک گیرانیان له سیبه ر و دهور و پستی نه دیمه نه دلگیرانه دا •

لیره دا شاعیر هر چند به ره همیکی رازاوه و به سؤد پیشکه شی
خوینه ران ده کا ، که می به خو په رست و کورت یین دینه به رچاو ، چونکه
ناتوانی هیچ ههستیکی مرؤثایه تی و چالاکیه کی زیان بدات به م دیمه نانه
و گرنگی یان لای نه وه هر پیویست جی به جی کردن و سهیرانگا
رازانده وه یه •

ههروه ها سروشت پهروه ری شاعیران پله پله به رز ده بیته وه و پتر
فراوان ده بی و زورتر قول و به هیزده بی تا ده گاته رادده ی یه کگرتن له گه ل
سروشندا و ، لاچونی په رده و سنور له تیوان نه ندام و پارچه جور به
جوره کانیدا •

له م پله یه دا شاعیر ده ست له خو ی به ر دده و دهر گای فراوانی دلی
نه خاته سه ر پشت بو خوشه ویستی سروشت و نه وپه ری گونجاوی و
هوگری په یدا ده بی له تیوانی اندا له نه نجامی خوشه ویستی به که دا •

شاعیر له م پله یه دا له دیوی دهره وه سهیری سروشت ناکا تا نیگاری
جوان و دیمه نی رهنگاوژهنگی بیته بهرچاو و ، سهرگه رمی وینه کردن و
په سه ندی دهر بزین بیت و بهس .

به لکو ده چینه ناو جهرگهی سروشته وه و راز و نهینیان له یه کتر
ناشکرا ده بی و ئیتر کار له وه سفی سهرزاره کچی و نیشان دانی وینه ی
جوان و رازاوه ده ترازی و ده گاته دهر بزینی ههست و نهست و سۆز و
ئهوین .

شاعیر له به تینی گونجاوی و فراوانی ئاسوی سروشت دۆستی خوی ،
ژیان و سۆز و ئهوین و بیر و ئه ندیشه و هه مو ههسته مرو فایه تیه کانی
سه رده کهن و ده رژین به سه ر سروشنا و ئیتر به هه ر لایه کدا سهیر
ده کا : هه ر گوله پی ده که نی و نه مامه سه ماده کا و سه وزیه دلای ده لهرزی
و گولاله یه چاوبزکی دهر کا و ، ئاوه مؤسیقا لی ددها و رازی هه زار ساله
ده گیزینه وه .

بی گومان ههست له مه ناسکتر و ئاسوی بیر و ئه ندیشه له م پله یه
فراواتر نابی ، جا ئه گه ر شاعیر بتوانی شیوه ی دهر بزینشی سهر که وتو
بی و هاوژیکی بکا له گه لیا نا ، ئه وا شاعیر یکی گه وره و سهر که وتو
شعیریکی به نرخ و بایه خمان دهست ده که وی که به هه چ پیوه ری سهیر
بکری و بکیشرین هه ر نرخ و بهرزی خوین له دهست نادهن .

وا ده زمانه گه ییشتمه خالی که بتوانم واز له درێژدان بینم و
بگه ژیمه وه سه ر مه بهسته تاییه تیه که که سروشته له شعیری مه وله ویدا ،
لیره دا ئه م پرسیارانه به بیردا دین : ئایه مه وله وی سروشت په روه ر بوه ؟

ئایه ههستی بهرانبه ر به سروشت ههستی هوگری و گونجاوی بوه ؟
ئایه توانیویتی ههست و نهست و ژبانی مرو فایه تی بدا به سروشت ؟
وه ئه گه ر توانیویتی تا چ رادده یه ک ؟

ئايە شىۋەي دەربزىنى ھاۋزىكى ھەستى ناسك و بەرزى بوە ؟

پىشەكتى من نامەۋى ھېچ جۆرە ۋەلامىك بدەمەۋە ، بەلكۆ دەمەۋى
چەند پارچەيەك لە شىعەرى مەۋلەۋى پىشەكەش بىكەم بە جۆرى زۆر بەي
دېمەنەكانى سەروشت بگىتەۋە : سەروشت : لە بەھارا ، لە پايىزا ، لە زستانا ،
لە ھاۋينا ، ھەندى شتى تر جيا لەمانە ۋەك شەمال ، چالاكتى زىندەۋەر ...
تا خوينەرى بەزىز لە ئەنجامدا خۆى بگاتە ۋەلامى پرسىيارەكان ، بەبى
ئەۋەي پىشەكتى ھېچى بە سەرا بسەپىنرى .

سەروشت لە بەھارا :

مەۋلەۋى لە بابەت سەروشتى بەھار يەۋە درىغى نە كەردە ۋە مافى زەۋاى
خۆى داۋەتى ۋە گەلى چامەى بۆ تەرخان كەردە ۋە ، لە ھەندىكى تىشا
كەم ۋە زۆر پەنجەى بۆ درىز كەردە ۋە ھەستى دەرقونى خۆى بەرانبەر
دەربزىۋە لەسەر شىۋە تايەتەكەى خۆى .

ھىنانى ھەمۆ چامە ۋە پارچەكان درىزە دەكىشى ۋە وتارەكە لە سەقورى
خۆى دەردەكا ، جا لەبەر ئەمە تەنھا لە دۆ پارچە ۋەنە ۋەردە گرەن ،
ھەرچەند لە كۆتايىدا چەند پارچەيەكى تر بە بۆنەۋە دىتەكايەۋە . مەۋلەۋى
لە يەكتى لەو چامانەدا دەلى :

ۋەھارەن ، تەشەرىف خالخانسان پەى ھەرد
كەم كەم جوانىش ئاۋەرد ، پىرىش بەرد
جەم جەم سۆسەنان جە تاق تەۋق ۋەردان
سەردان نە ھەردان پەرى ھام فەردان
ۋە رۆى زاخاندا چنۆر لۆل ۋەردەن
پەى پاى گيان تۆز دام ئامادە كەردەن

به زهزا بهو چين توغراي تاتاوه
شه مال مشانوش ، ياني : وهى لاوه
نه رگس وه مهس مهس مديو : كين نه وه كهس
گوشه ي چاك دل وهر نه دو جه دهس^(۱)

واته :

● به هاره ، ئوغر كردنى جوان چا كه كان بو سهيران ورده ورده لاوي
هينا بو سهر كيوه كان و پيرى برده وه : (مه به ستي به فرچونه وه و گيا و
گول روانه) *

● كومه ل ، كومه ل سوسه نه كان له تاقچه ي سهر كيوه كانا كوريان
به ستوه و سهريان بو هه رده كان خوار كردوه ته وه بو هاوه له كانيان :
(مه به ست يا كچه شوخه كانه يا هه لاله ده شيه كان) *

● چنور به روى تاشه به رده كانا لوليان خواردوه و داويان ناماده
كردوه بو پيى دلى ته ماشا كه ران به نيازي ديل كردنيان *

● به زهزا چين له سهر چين وهك زولفى يار نيستوه ته سهر يهك و
شه مال ده يشه كينيته وه ، وهك به مروف بلئى : تكا ده كه م خوتانم

لى مه ده ن نهك له ناسكيدا بژاكييم *

نيرگس چاوى مه ستي بزى وه ته سهيران كه ران و سه رنجى راكيشاون
به لاي خويدا و ئه وانيش ئاگايان له خويان نه ماوه *

مه وله وئى جگه له وهى تابلويه كى ره نگيني پز له وينه ي هه مه جوره ي
جوان و دلگيرمان بو وينه ده كيشى ، كه سه رنج راكيش و خه مره وين بئى ،
ده بينين ثيان ده كاته بهر ديمه نه كانى تابلوكه و ، وه كو كومه له مروفيكى
هه ستيار و به سوز نيشانيان ده دا *

(۱) ديوانى مه وله وئى كو كردنه وه و ليكدانه وهى ماموستا ملا عبدالكريمى
مدرس ، به غدا ، چاپخانه ي (النجاح) سالى ۱۳۸۰ هـ - ۱۹۶۱ م ل ۴۷۴ *

به لئی ، دهشت و دهر و سهر شاخه کان به بینینی جوان چاکه کان گه نچ
ده بنه وه و موی سپیان رهش ده بیته وه ، وهك دلداريكي شادمان به بینینی
دل به ره كهی •

سۆسه نه کان وهك مروّف له بهر ههستی خوشه ويستی و هوگري
كۆمه له یان كردوه و سهريان خوار كردوه ته وه بۆ بینینی هاوه له كانیان به
تاسه وه •

دياره سۆسه ن وهك مروّشی ته واو (الانسان الكامل) خوشه ويستی
له ستوری چهشنه كهی خوی دهرچوه و ئاسۆیه كي فراوانی گرتوه ته وه
كه مه گهر ههر شاعیر و ههستیاریكي وهكو مهوله ویج به و جوړه بو بی •
وه ههر وهها چنور و به زهزا و بیگس وهك ئافره تیکي شوخ و
شهنگ نیشان دراون ، كه بیه ویج خوی بنوینی و عیشه و ناز بکا و
سهیران کهران توشی داوی ئه وین و خوشه ويستی بکات •

ئایه مروّف پله یه كي بهر زتر له خو بوردن و ئاسۆ فراوانی خوشه ويستی
له خویا گومان ده با و جگه له خو نواندن و عیشه و ناز هیچ رهوشتیکی
تر رهچاو ده كا كه پتر په یوه ندیج به ئافره ته وه بیج تا بیاندا به سروشت ! دياره
مهوله ویج په یکه ری خوشه ويستی و رهوان ناسی بوه ، بۆیه توانیویتی
بیجته ناو ئه م نه بینیا نه وه و بهم جوړه به دیان بکا له سروشتا •

وا دهزانم ئه وه نده دوان له پارچه ی یه كه م به سه ، با بزانی له پارچه ی
دوه مه دا چیمان پیش كهش ده كا • ده لئی :

وه هارهن سهیره ن ، سههوزه ی دیاران
نم كهوت نه دیدهش چون شهو ییداران
په ی دلای مانیای دهرۆن مه لالان
سایه بهسته وه خهیمه ی گولالان

بۆی یهخه‌ی سه‌هر په‌ی ده‌ماخ دَل
 مانۆ وه نه‌سیم جیب جه‌مین گول
 چون دیوانه‌ی شور تازیز نه سه‌ردا
 شه‌تاو سه‌ر هۆر گرت وه ده‌شت و ده‌ردا
 تولانتی چون هیجر خاتر پز ده‌ردان
 ره‌وان وینه‌ی وه‌صل گه‌ردن بیگه‌ردان
 های جه‌ شنۆی وه‌ش روچ نه‌فزای کاوان
 ئای جه‌ شاخه‌ی تاف ساف سه‌راوان
 نه‌ك چون تاف چه‌م پز نه‌سربن چه‌رخ
 (بارك‌الله) چه‌رخ ، هه‌ی ئافه‌رین چه‌رخ
 چه‌نتی جه‌ هه‌ستی ویت ته‌واسایت
 چه‌نتی جو‌ش عه‌شق مه‌جنون ئاسایت
 بدیه‌ چون هۆردان وه نام و نه‌نگدا
 بیه‌روا مدۆ ، ویش وه رۆی سه‌نگدا
 های ساقی هه‌لای سه‌ر مایه‌ی خامتی
 نه‌مه‌دۆم وه ده‌س رای نه‌نگ نامتی (۱)

(۱) له ده‌قی ئەم به‌یتهدا (نه‌نگنامی) مان په‌سه‌ندکرد وه‌ك له وینه‌ی
 كه‌شكۆله‌كه‌ی مه‌لا فه‌تاحتی كا‌كرده‌له‌ییدا ، هه‌ج مامۆستا شیخ‌علی
 قه‌ره‌داغی نۆسه‌راوه‌ته‌وه به‌ پیچه‌وانه‌ی دیوانه‌كه‌ی مامۆستای موده‌زیس
 كه‌ (نیکنامی) نۆسیوه‌ته‌وه ، له‌به‌ر ئه‌وه ه‌ی دوا‌یج له‌گه‌ل شیعه‌ره‌کانی
 به‌ر و دوا‌یا ریک‌ناکه‌وئ ، چونکه‌ له‌ به‌یتی پیشۆدا باسی ئه‌وه ده‌کا که
 تافگه‌ی زه‌لم ریی به‌دناوئ گرتوه و ده‌ستی کردوه به‌شین و شه‌پۆز و
 خۆکوشتن له‌ پیناوی ئه‌ویندا ، وه له‌ به‌یتی پاشیا داوا ده‌کا له‌ مه‌یگیز که
 بچ به‌ ده‌نگییه‌وه و کاره‌ساتیکی وا فه‌راهه‌م بینتی که‌ رایپه‌چیتته‌ ته‌واوی
 ئه‌و زیکانه‌ی تافگه‌ی زه‌لم گرتویه به‌و درێژه که له‌ دۆ شیعی کۆتاییدا
 باسی کردوه . دیاره ئه‌گه‌ر خۆی ئه‌و ریکه‌یه‌ی پښگیری بۆچ داوا له‌ مه‌یگیز
 ده‌کا که یارمه‌تی بدات !

باوهر وهش وهش سادهی هه‌ی په‌ی که‌ی
 تاف قه‌لومزه‌ی ساف شیشه‌ی مه‌ی
 مه‌وجش بنچینه‌م بدۆ وه هه‌مدا
 هه‌ستیم دۆ وه به‌رد هه‌رد عه‌مددا (۲)

واته :

- په‌هاره ، کاتی سه‌یرانه ، سه‌وزه‌گیای دهر و ده‌شت نم که‌وته
 چاویان ، وه‌ک شه‌و بیداره‌کان •
- بۆ دلی ماندۆی هه‌ناو پز له خه‌مه‌کان ، سیبه‌ریان کرده‌وه خپوه‌تی
 گولاله‌کان •
- بۆنی په‌خه‌ی به‌ره‌به‌یان بۆ لۆتی دل ، له سروه‌ی سنگ و به‌رۆکی
 گولزوه‌کان ده‌چچ •
- وه‌کتۆ شیتی ئه‌وینی یار لافاو سه‌ری خۆی هه‌لگرت به‌ ده‌شت و
 دهر •
- درپژه‌دار وه‌ک دۆری یار له دلی پز له دهردی دلدارا ، ساف و
 مه‌نگ وه‌ک گه‌یشتن به‌ یاری گه‌ردن بچ گه‌رد •
- هه‌ی له شنه‌ی خوشتی گیان بوژینه‌ره‌وه‌ی کیوه‌کان ! ئای له
 هازه‌ی تافگه‌ی بچ گه‌ردی سه‌راوه‌کان !
- به‌لام نه‌ک وه‌ک تافگه‌ی پز فرمیسکی زه‌لم ، به‌ره‌که‌ت که‌ی ئه‌ی
 زه‌لم ! هه‌ی ئافه‌رین ئه‌ی زه‌لم ! ، (هۆکه‌ی له شیعره‌کانی

(۲) بزوانه لابه‌زه‌ی ۶۷ - ۶۹ هه‌مان دیوان •

دواييدا دى (۱) •

- بۆ بېزار بۆنت له خۆت ! بۆ گهرمچ ئه ويني مه جنون ئاساييت ! •
- بېزوانه چۆن ناو و ناتۆرهى ناوه ته ئه و لاوه و ، خۆى دها به رۆى تاشه كاندا !

• ئهى مه يگير ! سه رمايهى تينه گه يشتن نامداته ده ست ري گاي نه نگى و به دناوى : (وه كو ئه و نه نگى و به دناوييهى كه زه لم ره واي بينوه بۆ خۆى) •

- بۆ كه بيت هه لگرتوه ، با بى تا فگهى قه لبه زهى سافى شوشهى مهى •
- شه پۆلى بنچينه م بدا به يه كدا و ، بۆنم بدا به قه د به ردى ده شتى نه بۆنيدا •

مه وه لوى له سه ره تاي چامه كه وه باسى به هار و ديمه نه كانى كرد به شيۆه يه كى گشتى و له پاشا هۆى دايه وه سه ره چه مى زه لم كه به چه رخيش ناو براوه ؛ به لام چ باسى ؟ باسى ، پاش هه زاران بينين و ليدوان نه زى و ناسكى و دلگيرى خۆى له ده ست نادا و هيشتا پاراو و نوويه •

مه وه لوى جگه له وينه كيشانى تابلۆيه كى جوان و ره نگينى خه مره وين و لاشه حه وين ، گه لى هه ست و نه ستى سروشت دۆستى و بىر و نه نديشهى

(۱) ليره دا چه رخمان به زه لم ليكدايه وه وهك مامۆستاي موده زيس ، له بهر ئه وه شيعره كانى پاشه وه هۆى ئه م ئافه رين و به رده كه ت ليكر دنه به جۆرى دى نيته وه كه به هىچ جۆرى بۆ فه لهك ده ست نادا .

جگه له وه ش گومان نييه له وه دا كه ئه م چامه له سه رچاوهى زه لم و تراوه وه كو باس مان كرد ، مامۆستاي موده زيس دانى پيداناوه و مه لا فه تاحى كاگر ده له يش له سه رى نۆسيوه : (در فصل بهار بر سر چشمه ظم نوشته) واته له وه رزى به هاردا له سه رچاوهى زه لم نۆسيويه ، وه ئه گه ر چه رخ له م شيعره دا به واته زه لم نه بى ئه وه هىچ بۆنه يه كى زه لم به سه ر چامه كه وه نامينى .

ئىجگار ناسك و مروقانه مان پيشكەش دەكا ، مەگەر ھەر لە دەست خۆى
ھاتىبى .

بەلى ، لە ناخى دەرونيەو و ھەست دەكا : سەوزە گىاي دەر و
دەشت مروقئىكى بە سۆزە و شەونمىش فرمىسكە ، قەتەيس بوە لەچاوە
گەشە كانىدا ، لەبەر شەو بىدارى و دەردى ئەوين .

وا ھەست دەكا گولالەكان مروقە دلدارەكانيان خۆش دەوى و
كۆمەل دەبن و چەتر ھەلدەدەن بۆ سىبەرکردن بۆ دلى ماندويان ، تا لە
ژىريا بھەويئەو ، ديارە دەبى ئەوانىش دەردى ئەوينيان چەشتى بۆيە وا بە
سۆز و بەزەبين بەرانبەر بە دل ماندووەكانى ريگاي دلدارى .

وا ھەست دەكا بەرەبەيانى بەھار كچىكى شەنگ و شوخە ، عەتر و
گولآو ، و ميخەك و گولبەندى بەسەر يەخەيدا بەرداوہتەو بۆ مەست کردنى
دلدارەكەى و لە خشتە بردنى .

وا ھەست دەكا لافاوى بەفرى نواوہى بەھار شىت و ديوانەى
ئەوينە ، سەرى خۆى ھەلگرتوہ لە بەرزايیەكانەوہ كە نىشتمانى خۆيەتى
بەرەو دەشت و نزمایيەكان .

درىژى لافاوہكە وەك دۆرى يار وا يە لە دلى دلدارا و سافى و
مەنگىشى وەك گەشتن بە يار وا يە .

لەم تەشبيھەدا جگە لەوہى دۆ دژى بەكار ھىناوہ بە جۆريكى
وہستايانە و يەكى خستون و ئاوملى يەكترى كردۆن ، نەى وىستوہ لە
ھەست و نەست دۆرکەويئەوہ و تەشبيھى درىژە و رەوانى لافاوہكەى
کردوہ بە درىژەى دۆرى دۆست و رەوانى پى گەشتنى ، لەسەر ياساى
تەشبيھى نەبينرا و بە بينراو .

پاش په سندی دهر بزین به رانبر به شنه بای شاخه کان و هازمی
تافگهی سهراوه کان به شیوه یه کی گشتی هو ددهاته وه سر زلم و گهلن
ستایش و تافهرینی دهکا ، نهك له بهر جوانتی و دلگیری دیمه نه که ی به لکو
له بهر دلدارتی راسته قینه ی و نه خۆبوردنی له ریگهی ئه وینا ، به زاستی
ئهمه ی مهوله وتی لیره دا به دی کرده به گهر هر ئاسوی ئه ندیشه ی خوی
بهرز بیته وه بوی *

وا ههست دهکا تافگهی زلم دلدارتیکی راسته و له بهر دهردی ئه وین
له ژبانی خوی هه راسان بوه و خوی ددهات به و تاش و بهردانه دا و پرش و
بلاو ده بیته وه و ده بی به توژ ، ته نانهت سل له ناو و ناتوره ی خه لکیش
ناکا و ئه وین ئازایتی و لی بوردنیکی داوه تی که هیچ کوسپن له ریازی
دلدارتی راست لای نادا *

به لئی ئا بهم جوړه سروشتی به هار و دیمه نی سه رچاوه ی زلم به دی
دهکات و دینه ئه ندیشه یه وه ، یا بلین بهم جوړه ده چینه ناو جهر گه یانه وه و
ههست و سوزی به تینی خوی ده ژینتی به سه ریانا و ده یانکا به نمونه ی
دلدارتی و مرو قایه تی و له م ئه ندیشه یه دا خوی لاده بی به مرو قیکی که متر
له وان ، له و خو و رهوشته بهر زانه دا *

بویه له کوتایتی چامه که دا په نا دهباته بهر مه یگیز و هانای بو دهبه بو
یارمه تی و پپی ده لئی : هیشتا سه رمایه ی تی نه گه یشتن نایه لئی ری نه نگتی و
به دناوی بگرم و ئه رکی دلدارتی راستی به جی بینم وهك چه می زلم ،
که وابق تو تافگهی بی گهردی قه لبه زه ی شوشه ی مه ی هه لکه به سه رما
با بنچینه م بدا به یه کدا و بونم بدا به قه د بهر دی دهستی نه بونیدا *

لیره دا مهوله وتی گونجاوییه کی زور به تین نیشان ددهات له گه ل
دیمه نه که دا به جوړیک به ته واوتی ورد و درشتی شیوه ی دیمه نه که ی له

مهيدا هيناو ته دى تافگه ي بى گردى قهلبه زه شوشه مى ، بنچينه دان
به يه كا ، خودان به قه د بهردى ههردى نه بونيدا ته نانه ت له مؤسسيقاي
شيعره كه شدا هه مان به رزى و نرمى قهلبه زه كان به دى ده كرى .

وه نه مه راستى هونه رى : (الصديق الفنى) ده گه ينى چونكه
مهوله وى هه ر له سه ره تاوه تاكو كوتايى ، يه ك جوره هه ست و نه ستى بو و
نالوزى و دزايه تى نه كه وته ناو تاقي كردنه وه هه سستيه كانيوه به پي
شيويه دهر بزيه كه ي .

وا ده زانم نه وه نده به سه له بابته نه م چامه وه بو رون كردنه وه ي
هوى هينانى به وينه ي شيعرى سروشت دوستى ، ته نها نه وه ماوه بوچى
مهوله وى به و جوره كوتايى هينا ؟ نايه مه به ستى روا له ته كه يه تى ؟ يا مه به سستى
به رزى هه يه جگه له زوا له ته كه ي ؟

راسته مه ي نازايه تى به مرو ف دها و ده يخاته سه ر رى رهندي و له
خوبوردن و گيان به خت كردن به لام من وا ده زانم مهوله وى له زور به ي
چامه كانيا خوى به ستوه به چند مه به سستى به رزه وه كه له سنورى كات و
شوين تى ده په زن و دگه نه لوتكه ي هه ره به رزى بير كردنه وه ي له سه ره تا و
كوتايى و فه لسه ي تيگه يشتنى راستى .

جگه له مه ش نه گه ر به وردى كوتايى چامه كانى به شيويه كه ي گشتى
به راورد بكه ين دهر ده كه وى كه نه و كوتاييه زنجيره ي بير و نه نديشه ي
چامه كه پيوستى كردوه و شتىكى ناره زو كارى نيه . وه له به ر نه وه ي نه مه
په يوه ندى به شيعرى مهوله وى يه وه يه به شيويه كه ي گشتى له مه پتر دريژه ي
ناده مى و كوتايى پى دينم له گه ل كوتايى هينان به باسى به هارا .

سروشت له پاییزدا :

مهوله وی دیمه نه سروشتی په کانی پاییزی بی بهش نه کردوه له ههست
و سۆزی خوی و مافی رهوای خویانی داونه تی ، له یه کی ، له دوقامه
له یه کچوه که یدا که له پاییزدا به بونه ی کوچی گه زانه وهی جافه کانه وه
نوسیوتی بۆ دوستیکی که له کویستان بوه و دواکه وتوه له گه زانه وه
له گه ل هاوماله کانی نه لی :

چون وه لگ شادی من وای دوری له یل
وهیشوم بهرد نه و ههرد نه و رشته ی سوهیل
گیج سه رکاوان جه سه ردی بین که یل
بۆ مدان چون بۆ بی وه فای بی له یل
بی دس بی چنار زیز خاتر ریش
به ل خاکیش که رۆ وه سه ردا په ی ویش
وی کۆل وهی وه کۆل په ی زهردان دهرد
ماسا و نه سه راو ریزان هه رزان که رد
کۆچ که ردهن خاسان ، چیه رمی ئیلاخان
داوۆ وه هه مدا دیسان نه داخان
رۆی هه شر دوری گه ردهن بیگه ردهن
بیواده پیر که رد کاوان سه ر هه ردهن
هه ور نه و زار زار کلاو نه و کلاو
مه گیلۆ ، نه سرین مه ریزۆ وه تاو
ماچی : نه ویش دهرد هیجرانش وه ردهن
یا چون من بالای نازیز گوم که ردهن

وینهی عوقده پیچ ریشهی ئهروا و دل
 بهسته بو جهنم خوی مهو بهت زهنگل
 سیسیلهی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهستهوه جه دانهی واران
 قازان چون یاران ئاواته خوازان
 قهتاره بهستن مهکههران رازان
 بی لهیل ، ئاخ ، ئامی جه ئیلاخهوه
 پهی ئاخ داخ تهكدان به (ئاخ داخ) هوه
 جهیرانان گهل گهل تازه کهردن مهیل
 فهز وستهن ئه و زهید پای ههردهی دوجهیل
 چه م سیاوه کهی وه ناز دیاکه م
 سه ر رهویله کهی جه ره م جیاکه م
 هه لای سه ر مهستن وه شنوی لهیلاخ
 بو ی نه و پاییزش نامان وه دهمماخ
 شه مال ، شو ، هورکه ر ، بدهر بی درهنگ
 سهیل و ته م ، زهردی دیده و دل و رهنگ
 هونهی سهیل چه م وه شه تاواندا
 ته م دل وه رقی زاخان کاواندا
 زهردی رهنگ نه وه لگ نه و توّل نه مامان
 تالیش مالقوم بو نه و پاییز نامان^(۱)

(۱) بزوانه لاپهزهی ۱۶۰ - ۱۶۴ هه مان دیوان .

واته :

- وه کو بای دۆرئ یار گهلای شادیمی وهراند ، بای ساردی پاییزیش تازه رهنگ کراوه کانی سوهه یلی : (نهو گهلایانهی که له کانی کهوتنی نهستیره ی سوهه یلدا زهرد دهبن) پرژ و بلاو کردهوه به دهر و دهشتا .
- پیچ و په نای کینه کان پر بۆن له سهرما و سوئه و ، بۆنی ته نیایچ و چۆلیان لیدی ، که له بۆنی بی وهفایچ یار دهچی .
- بی دهسه لات و زویر و دلبریندار بوه چنار : (گهلای کانی وهریون) ئیتر مه گهر خاگ بکا به سهریا بۆ باری ناله باری خۆی .
- بییه چه میله ی دهرد له کوژ ، گهلای تاله زهرده کانی وهرانده ناو چه مه کان و ماسی زۆری هه لدا یه سهر ناو بۆ زهردۆی داره کان : (زهردۆی دار به زهیچ به زهردۆی داردا دینه وه) .
- شوخه کان کوچیان کرد بۆ گهر میان و کوستانه کان ناوچاویان دا به یه کدا له داخا : (ته م و نهو و نهو و هه لای دای گرتن) .
- رۆژی هه شری دۆرئ گهردن بی گهرده کان بی واده کهژ و کینه کانی پیر کرد : (به فریان له سهر باری) .
- هه وری نوئ ده گه ژئ ، لوتکه به لوتکه ، به زویری و نرکه و ناله وه ، فرمیسک ده ژئینی به تاو : (باران و هه وره گرمه) .
- ده لئی نه ویش دهردی دۆرئ چه شتوه یا وه کو من بالای یاری ون کردوه .
- زنجیره ی پیچ پیچی زولفی نازداره کان زهنگله ی له دلۆپی باران پیاها ته خواره وه .

- وه کو گری پیچ پیچی ریشهی گیان و دل زهنگلهی نمی نارهقی
خوشه و یستی پایسته خواری *
- قازه کان وه کو دلداره ناواته خوازه کان ریزان بهستوه و رازی
نهوین ده کهن بو به کتری *
- ناخ نهوا گه یشتنه به ره وه له کوستانه وه بی یار * وه له سه ر
شاخی : (ناخ داخ) بو داخی دل نیشتنه وه *
- ناسکه کان گه گه ل نیازان نوئی کرده وه و ، فه زیان خسته
نیشتمان و زاگه ی خو یان : بناری شاخی دوج بهیل *
- به لام ناسکه چاو ره شه به نازه کهم ، که ده بوایه له بهر سه ر
ره ویلئ له پیش هه مقیانا دابگه رایه خواره وه هیشتا مهستی
شنه ی کوستانه و بونی پاییزی نوئی نه هاتوه ته لوت تا
بسته خواری *
- که وابق شه مال ! خیرا که ، بزۆ ، لافاوی چاوم بده به شه تا وه کانا ،
ته می دل به لوتکه و قه دیالی شاخه کانا ، زهردی رهنگم به گه لای
نه وه مامه کانا *
- که یار نه م نیشانه به هیزانه ی دی ناتوانی ئیر خوی بگری
هه رچه ند سه رمه سته هیشتا به شنه ی کوستان ؛ (چونکه نه م
نیشانه ده ستردانه گه لی له سروشتیه کان سه رنج راکیشتر و
به هیزترن) *
- نه و کاته یاره چاو ره شه کهم تی ده گا که پاییزی نوئی هاتوه و
ده پرسئ : ده نگ و باسی دامینی چیا کان چیه ؟ توش بلئ :
- لیره دا شه مال به دریزایتی راسپیرییه که ی مه وله وی بی ده گه یینی و

داوای لی ده کا که بگه ژیتته وه بۆ نه وهی سه رمویلجی خوئی بگریته وه
دهس *

مهوله ویج له مچامه دا کامیره می سینهمایتی خوئی لی کۆک ده کا و
جۆره ها دیمه نی سروشتی پاییز وینه ده گری و دهیان خاته سه ر په رده و
وینه کان بۆ بینهران (۱) دهرده خات روتتر و ئاشکراتر و پز جموجول و
پرشنگ دارتر له دیمه نه سروشتیه کان خوئیان *

دیاره نه مه شتیکی که م نیه له جیهانی شیعر و هونه ردا و له دهس
همو که س ناییت ، چونکه پیویستی به بلیمه تی و وه ستاییه کی زور
هیه ، ده بیج وه ک کامیره می سینهمایتی به هه ست و خیرابج و چه شنی
وینه گر و دهره یینه ریش شارده زا و وه ستابج *

له گه ل نه مه شدا هه ستیاری مهوله ویج له وه پتره که نه مانه ی بۆ
بکرین به ستایش و پیا هه لدان ، مهوله ویج جگه له وینه گرتن و جولا ندنی
وینه کان ، توانیویتی ژیانیشیان به به را بکا و هه مان هه ست و نه ست و
سوژی خوئی و هه ستیاری تریشیان بدانی *

توانای شیعر و به رزی ئه ندیشه لیره دا دهرده که وی :

له سه ره تا وه سو هه یل گه لا زهر د ده کا و بایش ده یوه ریئج به
ده ست و ده را بلاوی ده کاته وه * نه مه وینه یه ک *

وینه یه کی تر گه لای شادی شاعیر بای دۆری یار ده یوه ریئج و بلاوی
ده کاته وه ، له یه ک چواندنی نه م دۆ وینه نه وه ده گه یئج گه لای
دره خته کانیش ، به رگی شادین و بای دۆری خو شه ویست ده یانوه ریئج ،

(۱) مه به ست خوینده رانه به لام له بهر نه وهی ته وژی هه ستی شاعیر خوینهر
را ده پیچ و به رزی ده کاته وه بۆ راده ی بینینی دیمه نه کان له جیهانی
نه ندیشه دا به و جۆره ناومان برد .

مهولهوئى ليره دا درهختيشى كرد به خاوهن شادى و خوشى و ئهوين و
سۆز هر وهكو سوههيلي كرد به نهخوشيه كى رهنگ زهر دكر ، يا
مروئىكى بويه چى (۱) .

هروه ها پيچى سه رشاخه كان بونى بى وه فايح لى دى ، چنار زويرو
دلبرينداره ، بيه چه ميله زهر دهه لگه زاوه و ماسى هه لده داته سه ر ئاو
له بهر زهر دويى داره كان ، كوستانه كان رو گرژن له داخى كوچى شهنگ
و شوخه كان ، چياكان له بهر دهردى دورى پير بوون ، هه ورى نوئى سه رى
خوى هه لگرتوه به دواى شوخه كانا ، لوتكه به لوتكه ده گه زى و ده نالينى
و فرميسك ده زى نى .

زولفى نازداره كان تكه و دلزى بارانيان پيا ديه خواري كه له تكه
ئاره قى خوشه ويستى ده چى كاتى بيته خواره وه به ريشه ي گيان و دلا .

قازه كان ريزيان به ست و له حه واوه و رازى ئه وين ده كه ن بو يه كتر
ئاسكه كان نياز و خوشه ويستى نيشتمانيان تازه كردوه ته وه . . شه مال
راسپيريه كانى شاعير راده گه يه نى . .

به م جوړه مهولهوئى توانى هه ستى مروقايه تى به هه مقو ديمه نه كانى
پاييز بدات به و شيوه ناسكه ي كه ديمان ، جگه له و وينه پرشنگ داره به
جم و جۆل هاتوانه كه خوينه ر به ئاسانى ده توانى بيان هينينه به رچاوى
خوى و له بهر ئه وه دريژه م نه داينى .

گونجاوى مهولهوئى له م چامه دا گه يشته رادده يه ك جياوازي له تيان

(۱) ئه م ورده كاريه م بويه كرد چونكه ده بزى نى هه ست ليره دا وهك شيعره كانى
تر ئاشكرا نيه ، به شيويه كى گشتى ده توانم بليم مهولهوئى ته شبيهى
بينراو و هه ست پى كراو به نه بينراو و ئه نديشه يچ ته نانه ت ئه گه ر
پيچه وانه ش بى بو ئه م جوړه مه به ستانه به كار دى نى .

خۆی و سروشتا هه لگرت و دهستی کرد به درۆست کردنی نیشانه کانی
پاییز له فرمیسک و هه ناسه و رهنگی خۆی به و شیوه سه رکه وتوهی که
دیمان ♦

له م لیکدانه وه و به راوردانه ی پیشه وه ده رکه وت ئه وه ههسته ی
مه وله وێ هه بیق له سه ره تا وه ، ههسته ی هه راسانی و دۆری خۆشه و یست
بق ، وه ئه مه ئیجگار گونجا وه له گه ل ئه وه وینه ده ست له ئه ژتۆ و
ماته مدارانه ی پاییز و ، ئه وه ده گه یینی که راستی هونه ری لیره شدا به
به درێزایی چامه که هاو له و هاو ده م بو وه و هه ست و سۆزه که ی له
ناخی ده رتونه وه هه لقو لیون و ساخته و ده ست کرد نین و لاسای و
چاولی که رییان تیا نییه ، به لکو گشتی دا هینانه «الابداع» ♦

ئه وه ی جیی گومان بی دیمه نی کچه شوخه کانه که تکه ی باران به
زولفیا نا دینه خواری که به لای هه ندی سه یرکه ره وه ئیجگار جوان و
دلگیره به لام مه به سه ته ی مه وله وێ لایه نه ناخۆشه که به تی که قه لسی و
په شو کاوی و زویرییه له و کاته دا ♦

وا ده زانم هه ر چه ند چامه که مان به ته واوی نه هینا و وه کو پیشو
گه لی ورده کاری و جوانی هونه ریمان پشت گوێ خست ئه مه نده به س
ییت بو مه به سه ته تاییه تییه که ، جا با له پاییزیش بگو یزینه وه و بزاین
مه وله وێ به درێزایی له سه ر هه مان ری باز ده ژوا له دۆ وه رزه که ی تری شدا ؟
وه لام : به لی ، چونکه شیوه ی به دی کردن و هینانه ئه ندیشه ی شاعیر ئه م
ریبازه ی پینه گرێ و شته که به ئاره زوی خۆی نییه ♦

سروشت له زستانا :

هه ر به وینه ی وه رزه کانی تر مه وله وێ سروشتی زستانیشی بی ناز
نه کردوه و ههسته ی ناسک و ژبانی مرۆفایه تی و سۆزی له به رکردوه ♦

ئەوئىش بۆي ھاتوئەتە دوان و ، وتووئۆز و سەما و گۆرانج ، سەيرى كە لە
يە كئى لە چامەكانيا بەبۆئەي زستانەوہ چى دەئى :

زۆسانەن ، وەي رەنگ وە گەردۆن ياوان
گئيجاي لۆل گئيج كئىلەي كاوان
بەناباشى بوج بەرزە دياران
سفيدكارى كەرد تاچەي موغاران
چ شيرين زەزنگەر تۆف ھواي سەرد
گۆشوارە نە گۆش نەوئەمامان كەرد
پەي نىگاي بالاي مەجبۆبي بئىگەرد
يەخ ئاينە گرت ، تەم چارشىو ئاوەرد
ئەي مەجبۆبي خاس ، وەي بيناي تەمام
منالۆپەي بەزم ساقى و شيشە و جام
ساقى ، باك نىيەن جە سەردى (دەي) ، دەي !
ھەوا وەش كەردەن نەشئەي تۆشاي مەي^(۱)

واتە :

- زستانە ! بۆيە بەم رەنگە بە ئاسمان گەيشتوہ گەردەلۆلى بەفرى
قەدپالەكان و شاخەكان *
- بە ناباشى قەلاي ھەوارە بەرزەكان ، سىچ كارى دەرگاي
ئەشكەوتەكاني كرد : (بەفر دەرگاي گرتن) *
- چەند بە جوانج زەزنگەري تۆفي ھەواي سارد گوارەي لەگوئى
نەوئەمامەكان كرد : (چلۆرە بەلق و پۆپياندا دئتە خواري) *

(۱) بزوانە لاپەزەي ۲۷۸-۲۷۹ ھەمان ديوان .

● بۆ سەيرکردنى بالاي يارى بىي گەرد ، سەھۆل بۆ بە ئاوينە و تەم بەتارا : (بۆك له كورده وارييدا ئاوينە يەكى بالازوانى لە بەردەمەوہ بۆ دەگرن و تاراي دەدەن بەسەرا) .

● ئەم يارە شەنگە و ئەو كۆشكە رازاوە دەنالینن بۆ بەزمى مەيگيژ و شۆشە و جام : (يار نەمامە و كۆشك ئەشكەوتە) .

● ئەى مەيگيژ هيچ ترس نيبە لە ساردى مانگى : (دەى) كه ناوہ راستى چلەيە دەى بەزمت بگيژە نەشەى مەينۆشيني يارانى كۆچ كردۆ تەشكى ھەواى شكاندوہ و گەرمى داوہ بە لەشمان .
وہ ھەروەھا بەم چۆرە لەسەر زنجيرەى پير و ئەنديشەكانى دەزوات لە چامەكەدا تا كۆتايى پى دىنى بە شيۆمەكى ئيجگار ناسك و دلگير (۱) .

ئايە ديمەنەكانى زستانى كويستانەكان لەمە ناسك و بە مەزەتر نیشان دەدرى ؟! سەيرى ئەم جەم و جۆلە كه بەرپا بوە لە ناو ئەم ديمەنە سروشتيانەدا !

بە ناباشتى سروشت سپى كارى دەكا .

زەرنگەرى تۆفى ھەواى سارد گوارە دەكاتە گوپى نەوتەمامە كانەوہ .
سەھۆل دەبى بە ئاوينەى بەردەمى بۆك تەميش بە تاراي سەرى .

سەيرى ئەم گيانى يارمەتى و سۆزە كه : ئەوا بۆك رازاوەتەوہ و كۆشك ئامادەكراوہ پيويست بە بەزمى مەيگيژ و جامە ، پيويستە مروڤيش بەشدار بى لەم زەماوەندەدا ، چونكە مروڤيش بەشيكە لە

(۱) سەيرى ل (۲۸۰) ى ھەمان ديوان كە .

سروشت و نابج خۆی جیابکاتهوه ، ههروه کو نابج له ساردی مانگی (دهی) برسی چونکه نه شهی مهینۆشین یاران کۆچ کردۆ هه وایان خۆش کردوه ، ئا ئه وه تا به ئاشکرا دیارن ، سهیریان که به توپی کراسی راده بویرن چونکه هیشتا گهرمی و گه شهی مهی له لهشیاندا هه ر کار ده کات (۱) .

به راستی سروشت پهروه ری هه ر واده بی و له مه به ولاره شتیکی نه شیاره ؛ چونکه مروف و سروشت گه یشتنه زاده یه ک ، یه کیان گرت و به شداریان کرد له هه مۆ زه ماوه ند و به زم و ره زمیکا هه ر وه کو له چه ند هه لو یستیکی ترا به شداری ناخۆشج و شینی یه کتربۆن ، وه ئه مه ش ئه وه په ری مه به سته و کو تایی هه ولدانه .

ئا به م جۆره ش دیمه نه کانی زستان له جیهانی هه ست و ئه ندیشه ی مه وله ویدا زیانه وه و که وتنه جۆلان و دلیان پر بۆ له هه ست و سۆز . ئاخۆ دیمه نه کانی هاوینیش هه ر به م ره نگه بن ؟ گومان نییه ، هه ر ئه وه ندانه دهستی مه وله وویان بگاتی کاریان ته واره .

سروشت له هاوینا :

مه وله وی دیمه نه کانی هاوینیشی هینا وه ته جۆله و بوژاندۆنیه وه و ههستی کردۆن به به را ، به لام ههستی دلزه قتی و بی به زه ییتی هه رچه ند له لایه کی تره وه په نه جی راکیشاوه بۆ ئه وه ی گهرمی هاوین وه ک گهرمی دلی شاعیر وه هایه و ، له بهر شتیکی که په یوه ندی به هه ست و سۆزه ویه وای لی هاتوه .

جا بزاین له م روه وه چی ده لی :

(۱) ئه مه مه به سته شیعیکی که له تیکستی چامه که دایه و نه مان هینا ، چونکه له کو تایی به وه یه ، سهیری ل (۲۷۹) ی هه مان دیوان بکه .

هامن ، ها ، من وار گهرمیش جۆش ئاورد
 فهزای نهزم بهزم نهو گولالان بهرد
 بۆل وه یانهی جهم نهوگولالان شهند
 چهمن بجنهوی نالهی بولبول مهند
 تاي بهزهزای شهنگ نه سای موغاران
 شیونا چون زولف تهعزیه داران
 ها ، کاوان ، کاوان دل چون دلریشان
 ههز ، دان وهسهردا ههردان پهی ویشان
 دوریت ئایروسست وه یانه کهی من
 یانی یانهی دل ویرانه کهی من
 ههوا ئاییرین ، سهه وهخت ئاییرین
 دله ئاییرین ، بهدبخت ئاییرین^(۱)

واته :

- هاوین ئەوا من ئاسا هاته جۆش و یاری و بهزمگای نهوگولالانه کانی له ناو برد : (هه لپۆزۆکان و وشک بۆنیان به گهرمای هاوین) .
- خۆله میشی وهشانده به کۆزی نهوگولالانه کانا و ، بلبلی تهراکرد و چهمن بجن ناله و ئاوازی خۆشی مایه وه : (پاش وشک بۆنی گولالانه کان رهنگیان خۆله میشتی هه لده گهزی) .
- تاي بهزهزای شوخ له سیبهری ئەشکه وته کانا ، شیوا ، وینهی زولفی ماتهم داره کان : (په نهجه راده کیشی بۆ ئه وهی بۆ گولالانه کان شین ده کهن) .

(۱) سهیری لاپهزهی ۵۲۲-۵۲۶ هه مان دیران بکه .

• سه پرکه وا کيوه کان وهك دلبرينداره کان دليان قله شاه و
دهشته کانيش قوريان دابه سه رياندا بو خويان (له هاوينا هه ندي
شوین نه قله شئ و هه نديکي تريس زوت ده بي و گله که ی
دهرده که وئ) •

• دوريت ناگري خسته يانه که مه وه يانی : يانه ی دل ويرانه که م
• هه وا ناگري ، کات ناگري ، دل ناگري ، بهختی به دم ناگري نه مه
چوار ناگر •

ته نها ناگريکی تر ماوه که هی مه یه به م جوره مه وله وئ له سه ر
نه نديشه که ده زوات تا کوتايي ديني به سوتانی پل و پوشي بونی به ناگري
مه ی که کوتايي هه مو کوتايي به که •

به م جوره ش مه وله وئ هه ستي به زه يي و سوز دهرده بري و
به شداري ده کا له گه ل مالويرانه کانی ده ستي هاوين و ده چيته ناو
کوزي شين و ماته ميانه وه ، جگه له هه ست پي دانيان و زينده کردنيان و
گيانی کومه لايه تي پوشينيان •

به لي نه وگولاله کان کوزي رابواردنيان لي تيك ده چي و ژيله مويان
به سه را ده کري •

• بلبل چه من به چي دي لي له داخی گولي هه لپرو کاو •

به زه زا له سي به ري نه شکه وته کانا که دره نگتر گيان به ده سته وه
ده دات ، هه ست به م کاره ساته ده کات و ده ست ده کا به شيوه ن و زولفسی
په شيو ده بي •

چيا و ده شته کان دلبريندار ده بن و ده ست ده که ن به قورپيوان

شاعیریش دۆرى یار تاوی پی ده سیئ و گز به رده داته یانه ی ویرانی
دلی (۱) *

به راستی به زمیکی ناخوشه هر چند زیان بی نه مهش نابج ، جا
هر له بهر ئەم ناخوشیه به شاعیر ده یه وی به ناگری مه ی خوی
بسۆئینی و ئیتر کوتایج به کاره ساته که یینی ، لای که می با به رانه به
خویشی بی *

له م لیکۆئینه وه دا ده رکه وت که شاعیر له سه رجه می بیر و نه ندیشه کانی
چامه که دا راستی هونه ری هاوه ل و هاوده م بوه و له سه راپای گه شته که دا
لیی جیا نه بوه ته وه وه کو چامه کانی تر *

سروشت به شپوه یه کی گشتی :

وا ده زانم توانیمان سروشت په روه ری مه وله وی رۆن که یه وه له و
دیمه نه جور به جورانه دا که ده گۆزین به گۆزانی وه رزه کانی سال به لام
مه وله وی هه مان ریاز و شیوه ی گرتوه له هه مو دیمه ن و پارچه یه کی
سروشتدا *

بو وینه ، شه مال و نه سیم : دوستی هه ره دلسۆزی مه وله وی بۆن و
دیمان له هه ندی له چامه کانی پیشودا که چۆن باسیان ده کا و ، هانایان
ده باته بهر و ، داوای ته ته رییان لی ده کا و نامه یان پیا ده تیری و ده نگ و
باس و بۆنی خویشیان لی وه رده گری *

راسته له گه لی شوینا که م و زۆر باسی کردۆن ، به لام ئەم چهند
شیعه به تابه تی دینین چونکه به جوانی رۆنی ده کاته وه بوچی هه نده
دۆستایه تی له گه لاگرتۆن ؟

(۱) دانانی دلی به ویرانه له بهر ئەوه یه له گه رما ناگای لای خوشه ویسته که ی
نه ماوه ، ئەگینا دلی دلدار هه میشه ناوایه به خوشه ویستی .

له سه ره تاي يه کيئ له چامه کانيدا ده لئج :

شهمال داخان •• شهمال داخان ••
شهمال ، يا کوگه رد ، گرد ياگه داخان ••
شانه شاناي تاي توژه ي وهر زاخان
ملمه ماي بالاي نهو توّل باخان
هانام توّ خودا ، په نام ئاوهردهن
ها ، نام خودام ، ساپه وکه بهردهن
جهوئ بهرگ گشت ، گشت ههوا دهرني
ههواي زامهت کهر ، زام دهوا کهرني
بديه وه مدراي سهيل ئه سر چه م
فيداي بالات بام هه ي شهمال تو ههم (۱)

واته :

● ئه ي شهمالي سه رشاخه کان •• ئه ي شهمالي سه رشاخه کان ،
ئه ي شهمال ، ئه ي کيو گه زي هه مو شويني خه م و خه فه ت به
هوي بيره وه رت ياراني کوچ کردوه وه •

● ئه ي شانه کهري تاي زولفي لولي قه دپاله کان ! ئه ي نه رم کهري
بالاي تولي ته زي ناو باخه کان •

● هاوار ، تو خودا ، په نام بو هيناي سه پري وه ستاني لافاوي
فرميسكي چاوه کانم که : (له بهر له ز و لاوازي دهردي دورج
وشك هه لپه اتوه و فرميسكي نه ماوه) •

● بهو بوئه وه ناوي خودام هينا ، چونکه خو ت کردوه ته بهرگي

(۱) بزوانه لپه زه ي ۳۱۰ هه مان ديوان .

هەمق شنیك و باوەشیئكەری كشت و كالی ، هەر خۆت دەتوانی
ئازار بەدەیت و هەر خۆیشت دەتوانی تیمار بكەى .

لە پاش ئەم پیاھەلدان و لێپازانەو ، راسپیری بەكى ئیجگار ناسك و
بە پەرۆشى دەدا بەسەر شاناکە لە بەر دۆر و درێژى نەمەینا ، تەنانهت
لێرەشدا هەر ئەو نەدەمان مەبەس بۆ و نەمان ویست یەكیتی باسەكە
بشیوینین .

ئاشكرا یە مەولەوی هەستی مەرفایەتی داو بە شەمال و بەرزى
كردووە تەو بە ئاسۆیەكى دەست بالا كە نەك هەر خاوەن تیگە یشتن و هەست
و سۆزى و بەس بەلكو هەندى كاری وایشى پى بكرى كە بە هیچ مەرفى
نەكرى .

بەلى بەم جۆرەش لە شەمال دوا ، وە هەر وەها لە گەلى زۆداوى
سروشتی تریش دەدوى و هەمان هەست و نەستیان دەداتى ، وەك مانگ و
رۆژ ، ئەستێرە ، پەلكە زینە ، كە لە شیوەى تەشبیهى ئاسایى یا
پێچەوانەدا بە کاریان دینى و لە هەمق شوینىكا هەست و سۆزى بە بەردا
دەكا .

مەولەوی جگە لەو هەستە بەرزە ، ژین و سۆزە دەرى بە سروشت
هەستى چەش كەردنى چالاكى زیندە وەریشى : (النشاط الحيوي) بوە كە
زۆر كەم لە شاعیران بویانە .

لە نامە یەكى دۆر و درێژا كە بۆ شیخ یوسفى نۆسمەیح برادەرى
نوسیو و یادی راویكى دۆ قۆلج رابۆردۆیانى تیا دەكاتەو ، پاش
وەسفىكى دیمەنە جوانەكانى دەشت و چیاكان بە هەمان شیوە و رییازى
پیشۆ دەلى :

صفای سهرانگای سارا و سهر ههردان
منالۆ پهی بهزم جهرگهی هام فهردان
نهك چون فهضای كهیف ، بهرگك سیاوان
سمكۆی سهر زاخر نه پای وهفراوان^(۱)

واته :

● خۆشی و سهرانگای دهشت و شاخهكان دهناڵینن بۆ بهزم و
رهزمی كۆزی دۆستان .

● بهلام نهك وهك مهیدانی رابواردنی بهرگك رهشهكان : (بزنه
کیوییهكان و) سمكۆل کردیان له سهر زیخهلاانی لاقه دپالهكان كه
به فراوی پیا دیتته خواری .

سهر كه به چ جۆری چالاکی بزنهكاني دهر بزیوه ، كه له خۆشی
بههار و تیز و تهسهلیانا مهست بۆن و ههلهدهخه نهوه و سمكۆل دهكهن
له سهر زیخهلاانهكان .

دیاره ههست کردن بهم جۆره شتانه شاعیر بهرز دهکاتهوه بۆ پلهی
ژیان پهروهری له ههمو شیبوه و رویکیا كه نرخیکی زوری ههیه له جیهانی
بیر و فهلسفه یشدا جگه له شیعر و هونهر .

به لۆ مهولهوی گیانی پاکی تیکلاو به گیانی سروشت بوه و ههستی
به خۆشی و شادی نهك تهنها مرۆف و گیان له بهر کردوه به لکو ههستی
به شادی و خۆشی روهك و بیگیانیش کردوه ، وهکو له نمونه پیشوه کانهوه
به ئاسانی وهرده گیری .

(۱) بزوانه لاپهزهی ۸۸ ههمان دیوان .

وه لهم بهینه‌دا پاش وه سفیکی به‌هار دیت له چامه‌یه‌کی تردا له‌سه‌ر
هه‌مان ری و شیوازی پیشو په‌رده لهم نه‌ینیه لاده‌دا و به‌ناشکراده‌لی :

جه‌ماد و نه‌بات گرد شادیشه‌نه‌ن
جه‌مال روژ عید ئازادیشه‌نه‌ن^(۱)

به‌لی شادی و کامه‌رانج جه‌ماد و روه‌کیش ده‌گریته‌وه له به‌هاردا
چونکه به‌هار جه‌ژنی ئازادی و رزگاریانه له سه‌رما و سو‌له‌ی زستان .
به‌م جو‌ره گیانی مه‌وله‌وی نیکلاو بو نه‌گه‌ل سروشتدا و له‌به‌رتینی
ته‌م تیکلاوییه زور جار ستور له پیر و نه‌ندیشه‌یا هه‌لده‌گیری له ناو
سروشت و مرو‌فا و سیفاتی به‌کتر ده‌که‌نه به‌ر .
سه‌یری ته له وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ریه‌ی براده‌ری
له به‌هه‌راچی وتوه : -

هه‌ه‌وای زمستان خه‌مان به‌تاله‌ن
وه‌روه‌ه‌رد ده‌رد ده‌رون خاله‌نه‌ن
هه‌زه‌ی تاف ساف شه‌ناو‌گه‌ی شادی
صوب مه‌یۆ نه‌گوش هوش ئازادی
بو‌ی شنۆی شنیای تای چنۆر شه‌وق
مه‌دۆ نه‌ده‌ماخ پز په‌رداخ زه‌وق
که‌یفمدا وه‌ش وه‌ش ده‌سته‌وه‌سته‌ی گول
نه‌گوشه‌ی کالو ، نه‌پای ده‌شت دل
نیشه‌نه‌ی نه‌ورۆز واده‌ی وه‌ه‌اره‌ن
یا نه‌شه‌ی ئامای نامه‌ی نیگاره‌ن^(۱)

(۱) بزوانه لاپه‌زه‌ی ۵۱۳-۵۱۴ هه‌مان دیوان .

واته :

• هه‌وای زستانی خه‌م و خه‌فه‌ت به‌تاله ، به‌فری ده‌شتی ده‌ردی
ده‌رون خالخال بوه و به‌ره‌و توه‌نه‌وه ده‌زوا •

• هازه‌ی تافگه‌ی بی‌گه‌ردی شه‌تاوی شادمانج ، به‌یانیان ده‌دات له
گوئی هوشی ززگاری •

• بۆنی شنه‌ی تاله‌کانی چتوری ئاره‌زو ده‌دات له لوتی به‌ده‌ماخی
چالاکی •

• چه‌پکه‌ گوئی گوشه‌ی لوتکه‌ی چیاکان و داوینی ده‌شتی دل ،
به‌ره به‌ره که‌یفه‌م خوش ده‌که‌ن •

• ئایه‌ ئه‌مه‌ نیشانه‌ی نه‌ورۆزی سه‌رده‌می به‌هاره‌ ؟ یا هۆی خوشی
هاتنی نامه‌ی یاره‌ ؟

ئا به‌م جوړه وه‌سفه‌کانی سروشت و هه‌ست و نه‌ستی مروّف تیکه‌ل
ده‌کا و له‌ کۆتاییدا به‌ ئه‌نته‌س ده‌لّی :

ئه‌مانه‌ نیشانه‌ی نه‌ورۆزی به‌هارن ؟ یا نیشانه‌ی هاتنی نامه‌ی یارن ؟
وه‌ په‌نجه‌ بۆ ئه‌وه‌ درێژ ده‌کا که‌ ئه‌م تیکه‌ل‌کردنه‌ یا هه‌لگه‌زانه‌وه‌ی سروشته
به‌ هۆی تیکه‌ل‌بۆنی دو‌ جوړه‌ شادج بوه‌ له‌ دلّیا په‌کیکیان هی به‌هاری
سروشتییه‌ و ئه‌وی تر هی نامه‌ی یاره‌ •

له‌وانه‌یه‌ بوترئ ئه‌مانه‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی خواستی شاره‌وه‌ : (الاستعاره
الکنیه‌) هاتون و له‌ نه‌ینیدا (تشبیه) هه‌یه‌ و هه‌ندئ له‌ ئه‌ندامه‌کانی
لابراون •

راسته‌ ئه‌مانه‌ به‌ جین له‌سه‌ر یاسای ره‌وانیترجی عه‌ره‌بی ، به‌لام به‌
هیچ جوړ به‌ره‌ه‌ستی ئه‌وه‌ ناکه‌ن که‌ شاعیر سنۆری لاه‌ردوه‌ و هه‌ست و

سروشتی تیکه ل کردوه ، وه ئەم پرسیار و وهلامه له گه لئ له نمونه کانی
تریشدا دیته جئ .

بهلام بنه زهتی وتاره که له سه ر شیوهی تازهیه و گویم نه داوه ته
ره وانبیزی کۆن ، هه رچه ند له راستیدا هیچ جۆره دژایه تیه کیان له تیوانا
نیه نه گه ر به شیوهیه کی کارامانه به کاربهێنرین هه ر یه که له سنۆری خۆیا .
وه ههروهها مهوله وئ هه ندئ جار گو شه ی بینینی به جۆری رۆن
ده بیته وه که له ویدیوی سه ده ها په رده وه شت به دی ده کات .

سه یری که له چامه زۆر ناسکه که ی : (نازک ته داره ک فصل وه هاران)
که پزه له ته شیبهی ورد و بیری به جئ و نه ندیشه ی ناسک و سروشت
په روه ریبیه کی ئیجگار به سۆز ، پاش نه وه ی ده لئ به هار زۆر به ناسکی
وه ک بۆک ناماده کراوه و ده شت و شاخه کان ئارایشیان کردوه به شیوهیه کی
زۆر جوان ، گۆل ناسکی پۆشی وه ک رۆی یار ، به فراو هازه ی کرده
خواری وه ک فرمی سکی چاوه کانم ، له پاشا دیته سه ر باسی گولاله و
سه وزه گیا و ده لئ :

میدان گولالان نه پای ده ربه ندان
ئه وه یه کته ر وینه ی ئاره زومه ندان
چ خاس خاس شنیۆ نه ئیواراندا
سه وزه وه رۆی خاک جه رگه ی یاراندا
بوین ره عشه ی وه جد دلّه ی پاکشان
عه یان نه شنیای سه وزه ی خاکشان^(۱)

(۱) بزوانه لابه زه ی ۴۳۱ هه مان دیوان

واته :

● گولاله‌کان له داوینی دهر به‌نده‌کانا سه‌یری یه‌کتر ده‌که‌ن به‌ تاسه‌وه
وینه‌ی دلخوازه‌کان *

● چهند جوان جوان ده‌شینیته‌وه له ئیواراندا سه‌وزه ، به‌ رۆی خاکی کۆزی
یاراندا : (سه‌وزه‌گیای سه‌ر گۆرستان ، یا ههر سه‌وزه‌گیایه‌ک)
چونکه ههر وه‌کو (ابو العلاء المعری) ش وتویه‌تی : چه‌رمی زه‌وی
له‌ له‌شی مرۆف پیک هاتوه *

● سه‌یرکه له‌رزهی خۆشه‌ویستی دلی پاکیان ئاشکرایه له‌ شنه‌ی
سه‌وزه‌گیای سه‌ر خاکه‌که‌یانا *

لێرده‌ا مه‌وله‌وی و نه‌بی بلی : له‌رزهی سه‌وزه‌گیای ، له‌رزهی دلی یاران
کوچ‌کردوه له‌سه‌ر شیوه‌ی جوانی هۆهیناوه : (اسلوب حسن التعلیل)
ئه‌گه‌ر به‌ زۆر نه‌سه‌پینری به‌ سه‌ریا ، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له‌ جیهانی
به‌رزهی ئه‌ندیشه‌دا هیزی به‌دی‌کردنی هینده‌ تیز بوه له‌ له‌رزهی سه‌وزه‌گیای
سه‌ر کۆزی یاران کۆچ‌کردو له‌رزهی خۆشه‌ویستی دلی خاوینیان به‌دی
ده‌کات و ، ده‌یه‌وی خۆینه‌رانی‌ش به‌شداربن له‌م به‌دی‌کردنه‌دا *

به‌لام ههر چۆن بچ که‌س ناتوانی چاو له‌وه بخشینی که‌ مه‌وله‌وی
لێرده‌ا ئه‌وه‌په‌زی سه‌روشت‌په‌روه‌ری به‌کارهیناوه و به‌رزبووه‌ته‌وه بو
ئاسۆیه‌ک که‌ نیگایه‌کی به‌هیز ده‌خاته دلی خۆینه‌ر و به‌ ئاسانی ئه‌ویش
راپێچ ده‌کا له‌گه‌ڵ ته‌وژمی هه‌ستی خۆیا و هه‌لی ده‌داته ئه‌و جیهانه‌ فراوانه
ئه‌ندیشه‌یی‌یه‌ی که‌ پیکه‌وه په‌رده‌ی چین له‌سه‌ر چینی رابوردو بدزین و
ته‌ماشای رۆداوی رابوردو و ئیسته‌ بکه‌ن به‌ یه‌ک‌گرتویی له‌ یه‌ک شتا *

وا دهزانم تا راددهیهك توانیمان بیر و ئەندیشه و ههست و نهستی
مهولهوێ بهرابهر به سروشت رۆن كهینهوه و ئیتر وهستان له
پیشكهش كردنی نمونهی تر جیی خۆیهتی ، بهلام له پیشهوه وتمان
بهدهگهن شاعیران ئەم ریبازه دهگرن .

سهپاندنی ئەم مهبهسته به هینانی شیعری گهلی لهو شاعیرانهیه كه
له سروشت دواون به گیایهکی خوشهویستی و هوگریهوه بو
بهراوردکردن و ئەنجام دهرهینان ، دیاره ئەمهش کاریکی درێژهدار و دۆره
له بهدی هینان به تایبهتی لهو تاریکی وا کورتا .

بهلام وهکو دهلین : ئەوهی هه مۆی بهدی نهی هه مۆی واز
لێ ناهینری ، له بهر ئەوه چامهیهکی (گۆران)م هه لێژارد كه مامۆستا علاءالدین
سه جادی له پهژاوی : (ئەدهبی کورد و لیکۆلینهوهی ئەدهبی کورد)دا
په سه ندی کردوه لێ کۆلیوه تهوه و نر خاندۆیهتی له زۆر روهوه ؛ له بهر
ئەوه گۆران به راستی ئاشنایه تیه کی به تینی بوه له گه ل سروشتا و دۆست و
هوگری بوه و گه لێ چامه و شیعری بو ته رخا ن کردوه ، وه له شاعیرانی
هاوچه رخیدا و بگره شاعیرانی دوا خۆی و پیش خۆیشی وینهی نیه له م
روهوه ، وه گومان نیه له به هیزتی و به پیزی به ره مه کانی به جوړی به
نوێ کهری شیعری کوردی ئەم سه رده مه ده درێته قه له م .

گۆران دهلی :

به ئاسمانه وه ئه ستیره م دیوه
له باخچه ی به هار گولم چنیوه
شه ونمی درهخت له روم پرژاوه
له زهردی زۆر کهل سه رنجم داوه

په لکه زیږینه ی پاش بارانی زور
 چه ماوه ته وه به رانبر به خوړ
 هه تاوی نه ورورز مانگی جوډره و
 زور هاتون و چون به روژ و به شه و
 خوږه ی قه لبه زه ی که ف زیوینی چه م
 له هزار چه شنه پرشنگی ناو ته م
 میوه ی گه یشتوی زهر د و سوری باخ
 جریوه و جوکه ی دارستانی شاخ
 له گه روی شمشال نه ته لی که مان
 گه لی هه لساوه ناوازی جوان جوان
 نه مانه هه مو جوانن شیرین
 روشن که ره وه ی شه قامی ژینن
 به لام ته بیعت هه رگیزا و هه رگیز
 بی روناکیه بی بزهی نازیز
 بی ناوازیه ده نکه نه رمه که ی
 بانه یدا له گویم تیر نه لیم ئوخه ی
 کام نه ستیره ی گه ش ؟ کام گولی کیوی ؟
 ئاله وه کولمی ، گو ی مه مکی ، لیوی ؟ !
 کام ره شتی نه گا به ره شتی چاوی
 برژانگی ، بروی ، نه گریجه ی خاوی ؟ !
 کام به رزی جوانه وه که به رزی بالای ؟
 کام تیشک نه گاته تیشکی تیو نیگای ؟

كام تاسه ، كام مهيل ، كام چاوه نوازى ؟
تەلىسماويىه وەك ھى دلدارى ؟ (۱)

ئا بەم جۆرە گۆران ريز له ديمەنەكانى سروشت دەگرئ و دەيان
ھويتتەوہ لە گەردن بەندىكى مرواريدا و ، يەكە يەكە وەسفیان دەكات
وہ كو پيشەكییەك بۆ وەسفى ئافرەت بە شيوەيەكى گشتى يا ئافرەتيكى
تايەتج كە خۆى پىي دەلئ : ئازيز بچ گومان وەسفەكانى گۆران گەلئ
ناسك و بە تامن و زۆربەى ديمەنە دلگيرەكانى سروشتى گرتوہ تەوہ و ، لە
ھەمۆيان تابلۆيەكى رازاوہ و رەنگينى نەخشاندوہ مەگەر دەستى
ھونەر مەندىكى بەھرەمەر بتوانئ بەو جۆرە نىگارى بکيشئ و رەنگينى
بکا .

گومان نىيە لەوہدا شاعيرئ ھۆگرى سروشت نەبئ و خۆشەويستى
ديمەنەكانى سروشت نەگاتە قولايتى دلئ ئەم جۆرە وەسفانەى لەدەست
نايئ و بە جازى نىگارکيشانى ئەم چەشنە تابلۆ رەنگيانەدا ناچئ ، بەلام
ئاشکرايە گۆران نەى توانيوہ يا نەى ويستوہ ھەست و نەست و ئەوين و
سۆز بدا بە وینەكانى تابلۆكە و بيان بزوينئ و ژيانى زیندەوہ ريبان پئ
بەخشئ مەگەر لەو بەیتەدا نەبئ كە دەلئ : پەلكەزىرینە چەماوہ تەوہ
بەرانبەر بە خۆر كە بۆنى ھەست و نەستى لئدئ .

ديارە ئەوہى لە پير و ئەندىشەى گۆرانا بوہ تەنھا نىگارى جوان و
ئاوازی خۆش و ميوہى بە تامە ، واتە : سروشت بە لايەوہ ديمەن
نەخشينەر و پيوست جئ بەجئ كەر بوہ و ، بەرزى نەکردوہ تەوہ با لە جيهانى

(۱) بزوانە لاپەزەى ۳۴۰-۳۲۳ لە پەزاوى : (ئەدەبى كورد و ليكۆلينەوہى
ئەدەبى كورد) . علاءالدين سجادتى چاپخانەى مەعاريف - بغداد سالى
۱۹۶۸ م - ۲۶۶۸ ك .

ئەندىشە شىدايى ، بۇ ئاسۆى مروفىكى ھەستىيار ، با بلىين شاعىر خۆى ،
يا خۆشەويستەكەى .

جا لەبەر ئەم جۆرە ھەستە بەرانبەر بە سروشت ئەو دىمەنە دلگىرانەى
بەلاوہ بى روناكى بى بى بزهى ئازىز ، چونكە روناكى راستى ھى تىشك و
رەنگ نىہ و ، سەرچاوەكەى لە دلدايە و ، بەرپا بۆنى لە ھەست و
سۆزەوہيە كە بزە بەلگە و نىشانەيەتى .

شتىكى ئاشكرايە ئەم رىيازەى گۆران ھەر چەند رۆماتىكى تيا بەدى
دەكرى لە رىاليزمەوہ نزيك ترە ، چونكە چ لە روى بىر و ئەندىشەوہ و چ لە
روى شىوہى دەر بىزىن و دارژتنەوہ رى ساكارى و سادەيى گرتوہ ، كە
يەككە لە تايەتايە كانى رىاليزم .

لە بىر و ئەندىشەدا گۆران ئەى ويستوہ لە رۆداو : (الواقع Real)
دۆر كەويتەوہ و دىمەنە سروشتىيە كانى وەكو خۆيان ھىشتوہ تەوہ بەبى
دەستكارى و بەرز كردنەوہ بۇ راددەى مروفىكى ھەستىيار .

وہ لە روى شىوہى دەر بىزىن و دارژتنەوہ وشەى سادە و ساكارى
بەكار ھىناوہ و خۆى بە دۆر گرتوہ لە نەخشاندن و رازانەوہ و پىداگرتن
لە (تەشبيھ) و خواز و جۆرە شىوہ كانى ترى رەوانبىزى .

گرتنى ئەم رىيازە چ بە پىي قوناغ و چ بە پىي بىر و باوہزى شاعىر
شتىكى گونجاو و دوروستە و لە شوپى خويابەتى .

ئەمە لەبابەت گۆرانەوہ سەبارەت بە دەستنيشان كردنى رىيازى
سروشت پەرورەى بە پىي زاراوہ كانى و ئۆزە و نرخاندنى بە پىوہرى ئەوروقى ،
ئەى لە بابەت مەولەويىيەوہ چى ؟

لەو بەراود و ليكدانەوانەى پىشەوہ دەر كەوت : ئەو رىيازەى
مەولەوى گرتوہ رىيازى رۆماتىكى ھەستىيە چونكە بىنيمان لافاوى

سەرکردۆی هەست و نەستی ناسک و شەستەبارانی سۆزی بەتینی هەلکرده
 سەر سروشت ؛ دەشت و چیا و گۆل و گیاو زیندەور و بیگیان هەمۆیان
 نوقم بۆن لە دەریای هەست و سۆزیا و لە ئەنجاما هەست و سۆز گەیشته
 دلی سروشت و پەنگی خواردهوه و تەقیهوه و جۆره‌ها رۆباری وای پیک هینا
 که خوینیەر بە ئاسانج راپیچن لە گەل تەوژمی بەتینیا و وا مەدهووش و
 سەرگەردانی کەن که ئەویش لە قولایتی دلیهوه و هەست کا که سۆزی دلی
 خۆیه‌تی که وتووته سەر سروشت و تیشکی داوه‌تهوه و ئەم کاره‌ساته‌ی
 پیک هیناوه .

وه لەبەر ئەم هۆیه و — دیاره سروشتیش کۆن دەبێ و نە دەبێزێ —
 کۆنچ مەوله‌وێ هیشتا تازیه و بیر و ئەندیشه‌ی ناسکی بەر بەر کاتی
 سۆزانی چەرخ کات دەکات . راسته قوناغی میژۆتی مرۆف دەگۆزێ و باری
 رامیاری ، کۆمه‌لایه‌تی و بەرژه‌وه‌ندی به پیتی ئەو دەگۆزێ بەلام هەست و
 نەست و سۆزی دەرۆن هەر له جیبی خۆیه‌تی .

له کۆتاییدا دەمه‌وێ ئەوه رۆن که مه‌وه که ئەو بۆیاره‌ی به سەر
 سروشت پەروه‌ری مەوله‌وێ و گۆراندا وه به‌تایه‌تی گۆران سه‌پاندم به
 شیوه‌کی گشتیه . واته ئەوه‌م مه‌به‌ست نیه که گۆران به هیچ جۆری و له
 هیچ شوینیکا هەست و نەستی نه‌داوه به سروشت ؛ چونکه وه‌کو په‌نجمان
 بۆ درێژکرد ته‌نانه‌ت له و چامه‌یشدا که بۆ به‌راورد هینامان له هەندی شوینا
 بۆنی هەست و نەستی لیدی .

خوینەری بەرێز و ده‌زانم دره‌غیم نه‌کرد له رۆن کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی
 تایه‌تی وتاره‌که و بیر و باوه‌ری خۆم له‌م باب‌ه‌ته‌وه خسته رۆ . ئەمه‌ش ئەوه
 ناگه‌یینی که هیچ نه‌هیشته‌وه‌وه و هەمو‌لایه‌تیکم چاره‌سه‌ر کردوه .
 چونکه چ له شیعره‌کانی مەوله‌وتیا و چ له چامه‌که‌ی گۆرانا گەلی

لیکۆلینهوه و رون کردنهوهم خسته پشت گوئ ، له رۆی رهوانییژی و
دارشتن و بهکارهینانی وشه و رستهی گونجاودا ، وه ههروهها بیر و
ئه ندیشهی شاعیر و چۆنیتی دهست پئی کردن ، و چۆنه ناو مه بهستهوه و ،
کو تایج هیناندا •

دیاره ئه مهش ته نها له بهر ئه وه بقو یه کیتی باسه که پیاریزم و دۆر
نه که ومه وه له سنۆری ئه و مه بهسته تایبه تییه ی که وتاره که م بو ته رخا ن کردوه •
له کو تاییدا داوای لیبوردن ده که م :

یه که م : له مه وله وی ؛ سه بارهت به وه ی شیعه کانم نرخاند به پیی
چه ند پیوه ر و زاراویه ک که نه هیچی لی بیستون و نه ویستویشیتی دژی و
دۆستایه تیان له گه لدا بکا و هه رچی رۆی داوه ریکهوت بوه و سروشتی
بیر و ئه ندیشه ی خۆی هینا ونیه کایه وه •

دوهم : له خوینه رانی به ژیز ؛ سه بارهت به وه ی که زۆر سه رکیشیم
کرد و گه لی پییم لی هه لکیشا له پیا هه لدانی مه وله وی یا ؛ چونکه ئه مه ته نیا
پزیشکیکی په نگاوی دلّم بو که وته سه ر توکی پینۆسه که و نه متوانج له مه
پتر به ره له سستی بکه م •

وه ههروهها سه بارهت به هه مو هه له یه ک له هه ر رۆیکه وه رۆیداوه له
هه رشوینیکی وتاره که دا •

فەرھەنگۆك

تیبینی : ئەم فەرھەنگۆكە تەنھا بۆ لیکدانەوہی دەقی شیعرەکان بە کاردینریت و مەستەکانی تری وشەکان پشت گوی خراوہ لەو وشانەدا پیتەر لەیەك و اتەیان ھەیە .

((د))

بۆ : بۆن . وەرە

بورج : قەلا

بۆل : خۆلەمیش ،

بجی : بۆ

بج دەرنگ : بەخیرایی ، بەزۆیی

بین : بوہ

ئاخ داخ : خەم و خەفەت . ناوی

شاخیکە لە نزیکە قەسری

شیرینەوہ .

ئامی : ھاتن

ئاو ەرد : ھینای

ئەروا : (ارواح) کۆی (روح) ، گیان

ئەسر ، ئەسرین : فرمیسک

ئیلانخ : کویستان .

((پ))

پا : پچ . داوین ، لای خوارۆی

شاخ .

پزەرداخ : ریتک و پیتک ،

پەری : بۆ ، لەبەر

پەوکە : بۆیە ، بەو بۆنەوہ

پەی : بۆ

((ب))

((باریک اللہ)) : رستەییەکی

عەردییە ، بۆنزا بە کاردینرێ ،

واتە : فەزت تی کەوی .

باوەر : بێنە

بەدەر : بدە

بەرد : بردی

بەرگەسیساوان : بەرگەزە شەکان ،

بزنەکیۆییەکان .

بەزەزا : گیایەکی کویستانییە

بەتاش و بەردەکانەوہ ئەزۆی .

((ت))

تاف : تافگە

تەئەدان : پالیان داوہ

تەواسایی : بیزاری

تەوق : (طوق) ، ئەلقە

توشرا : (طرة) ، مۆر

« ج »

دهماخ : لوت ، كه پو . چالاك
 دو ، بدو : بدا
 دوجه يسل : (دجيل) چيياكي
 مه جنوني له يلا سهري خو ي بو
 هه لگرت
 دينه : چاو

« ر »

زه عشه : (رعشة) ، له رزه
 رو : روژ
 روخ نه فرا : خو شي به گيان دهر
 زيژان : وه راندي

« ز »

زاخان : كوي (زاخ) ه ؛ زهردوما
 زاخر : زيخه لان .
 زارزار : به زويريه وه .
 زمستان : زستان
 زهردان دهر : نه وانهي تو شي
 زهردويج بو .
 زه رنگه : زه رنگه .
 زهنگل : زهنگله .
 زهيد : نيشتمان ، زاگه
 زيژ : زوير

« س »

سارا : (صحراء) دهشت ، بيابان
 ساي : سايهي ، سيبهري
 سفيدكاري : سپي كاري ، گه چ كاري
 سمكو : سمكول
 سه رهوگرگرت : سهري خو ي
 هه لگرت ، ويژ بو .

جه : له
 جهرگه : كوژ
 جهمين : (جبين) ، ناوچاو
 جهيرانان : ناسكه كان
 جوش : گه رمي ، كول
 جيب : سنگ و به روک

« چ »

چارشيو : تارا
 چاك : داوین
 چهرخ : تافگه و سه رچاوه ي زه لم .
 سوزانه وه

چهم : روژبار . چاو
 چهم سیاوه كه ي : چاو ره شه كه ي
 چهنی : له گهل . له
 چون : وه كو
 چيهره : چاره ، رو

« خ »

خاتر زيش : دلبريندار
 خاسان : شوخه كان
 خانخاسان : جوان چا كه كان
 خوق : ثاره ق

« د »

داخ : خه م و خه فته تي به تين
 داخان : كيئوه كان
 دام : داو
 داوؤوه همدا : دايه وه به يه كا .

گۆشواره : گواره
گېچ : پېچ و په‌ناو نسرم
گېچيا : خولخواردو .

« ل »

لؤل گېچ : گهرده‌لؤل .

« م »

ماچي : نه‌آيي
ماساو : ماسج
مانقو : نه‌شوبه‌يي ، نه‌چي له .
مدرا : وه‌ستان ،
مدو : نه‌دا

مديو : سه‌يرنه‌كا ، نه‌زواني
مديان : سه‌يريان نه‌کرد
مته‌ما : نه‌رم‌كهر
منالو : نه‌ناليني
من‌وار : من‌ناسا ، وه‌ك من
مه‌زژو : نه‌زژيني
مه‌ند : مایه‌وه

مه‌وبه‌ت : (محبة) : خو‌شه‌ويستی

« ن »

نامان : نه‌هاتوه .
نام‌ونه‌نگ : ناووناتوره
نه : له
نه‌و : نوي
نه‌ورشته : تازه ره‌نگ‌كراو
نوشاي : نوشين ، خواردنه‌وه
نيكنامي : ناوبانگي‌باش
نيگا : سه‌ير‌كردن

سه‌وزه : سه‌وزه‌گيا
سه‌ويل : (سهيل) نه‌ستيره‌يه‌كه
پايزان نه‌كه‌وي .

« ش »

شاخه : هازه ، هازه
شانه‌شانا : شان‌كهر ، داهينه‌ر
شنو : شنه
شه‌تاو : لافاو
شه‌ند : وه‌شاندی
شو : بزو
شور : خو‌شه‌ويستی ، نه‌وين
شيشه : شو‌شه ، بلور

« ف »

فه‌زا : (فضاء) : ده‌شايح .
فه‌زوسته‌ن : فه‌زيان خستوه .

« ك »

كاوان : كيوه‌كان . قله‌شاندی
كلاونه‌وكلاو : لوتكه به لوتكه
كئيله : به‌فر ، كه با بيفرزينج به
قه‌دپاله‌كانا
كه‌رو : بكا
كه‌يل : (كيل) ، پز
كو‌كهرد : كيوان‌گه‌ز
كيشت : گيا ، كشت‌وكال .

« گ »

گهردون : ناسمان

« ه »

ها : ئەوا

ھامفەردان : ھاوھلان

ھامن : ھاوین

ھانا : ھاوار

ھای : ھەیی

ھەمز : قور

ھەرد : گردۆلکە و بانەکان

ھەستی : بۆن

ھەلای : ھیشتا

ھوزدان : ھەلداوھ

ھۆرکەر : ھەلگە ،

ھۆن : خۆین

ھۆنە : بەخۆرزۆیشتن

« و »

وا : با ، ھەوا

واچە : بلی

وست : خستە

وھ : بە

وھجد ، (وجد) : خۆشەویستی

وھردەن : خواردوھ

وھستە : بەستراو

وھش : خۆش

وھرو : بەفر

وھرزخان : قەدپالەکان

وھرنەدۆ : بەرنەدا

وھتگ : گەلا

وھھەمدا : بەیەکدا

وھیژەنگ : بەم شیوھ .

وھیشۆم : بایشۆم ، نەگبەت ،

بایەکی ساردی لەناکا .

وئ : خۆت

وئش : خۆی

وئشان : خۆیان

ویکۆل : بیبەکۆلە ، کۆلەبێ

« ی »

یاگەداخان : شوینی خەم و خەفەت

یاوان : گەیشتوھ .

یەخ : سەھۆل .

★ ★ ★

نرخى (۱۰۰) فلسه

۳۰۰۰ دانه لهه كتيبه له چاپ دراوه
دهست پي كړنى له چاپ دان ۱۰/۳/۱۹۷۸
لي بونه وه له چاپ ۱۹۷۹/۱/۸

له كتيبخانه ي نيشتمانيدا
ژماره ۱۶۷۲ ي سالی ۱۹۷۸ ي دراوه تي

WWW.LAWI.KRD